

Arrest

nr. 75 948 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. JANS *loco* advocaat S. SCHÜTT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en te wonen in Vrakë nabij Shkoder. U werkte in Tirana als ober in het café van G. (...), de zoon van uw oom. In mei of juni 2010 liet uw neef een nieuwe bar bouwen door drie werkmannen van de familie C. (...). Een dag na de oplevering viel de bar echter op de grond waardoor alle flessen drank braken. Uw neef weigerde de werkmannen te betalen. Die bleven echter de betaling van de geleverde prestaties eisen. Het kwam tot een gevecht met de werkmannen van de familie C. (...). Twee tot drie dagen later kwamen de drie broers en een zoon van hun oom opnieuw langs. Uw neef schoot toen vier keer op P. C. (...). Die raakte gewond maar overleed niet. U keerde terug naar uw familie in Shkoder. De familie C. (...) diende klacht in bij de politie tegen u en tegen uw neef. U werd opgepakt door de politie en acht tot tien uur ondervraagd, waarna de politie u vrij

liet. Drie weken na het incident in Tirana werd u 's avonds beschoten in Shkoder. U raakte verwond aan het been en werd gedurende acht uur verzorgd in het ziekenhuis in Shkoder. U trok vervolgens naar de familie van uw echtgenote in Kurte waar u zes maanden verbleef. Nadat u beschoten werd in Shkoder kreeg een buur van u een anonieme telefoonoproep waarbij de beller zich over uw situatie informeerde en u bedreigde. Uw vader en uw oom stuurden dorpsoudsten naar de familie C. (...) om het verzoeningsproces op te starten, echter zonder resultaat. Op 25 februari 2011 verliet u Albanië. U verbleef vijf maanden bij uw schoonbroer in Italië waar uw echtgenote (H. S. (...), o.v. 5.028.096) u vervoegde. Uiteindelijk trokken jullie verder naar België waar u zich op 5 september 2011 aanmeldde bij de Belgische asielinstanties en asiel aanvraag.

U verklaart niet terug te kunnen naar Albanië omdat u vreest door de familie C. (...) vermoord te worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: de paspoorten van u, uw echtgenote en uw kinderen; een document van familiesamenstelling; een document van de gemeente van Gruemire en een document van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vastgesteld te worden dat u niet heeft aangetoond werkelijk in een bloedwraak verwikkeld te zijn in Albanië. Vooreerst blijken uw verklaringen en die van uw echtgenote over de aanleiding van de bloedwraak waarbij u werd geïdoleerd, ongeloofwaardig. Zo situeerde uw echtgenote de schietpartij in het café in augustus 2010 (cgvs HASAJ Silvana p.5) terwijl deze volgens uw verklaringen in de maand mei of juni van 2010 plaatsvond (cgvs p.10). Tevens verklaarde u aanvankelijk dat uw neef in de gevangenis zit om onmiddellijk daarna te beweren dat hij grond kreeg van uw vader en in Shkoder is komen wonen (cgvs p.12). Uw echtgenote stelde verder dat de familie C. (...) geen klacht indiende omdat zij wraak willen nemen (cgvs HASAJ Silvana p.6) waar u tijdens uw gehoor dan weer aangaf dat zij wel degelijk klacht indienden tegen u en uw neef. Naar aanleiding van deze klacht zou u zijn opgepakt door de politie en acht tot tien uur zijn ondervraagd (cgvs p.11-12). Tekenend voor uw bijzonder vage kennis van het incident en de daaraan verbonden bloedwraak is overigens dat u tijdens het gehoor zelfs twijfelde over de naam van de familie die een bloedwraak tegen uw familie uitsprak. U stelt dat hun naam C. (...) maar ook Dullaj kon zijn (cgvs p. 10). De hiervoor aangehaalde elementen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de aanleiding van de bloedwraak waarvan u vreest het slachtoffer te zullen worden. Van iemand die beweert omwille van bloedwraak te moeten vrezen voor zijn leven in zijn land van herkomst kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij coherente en overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot de juiste omstandigheden van het ontstaan en het verdere verloop van deze wraak. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in Albanië. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn.

Daarenboven overtuigen de verklaringen van u en uw echtgenote over het incident waarbij u beschoten werd in Shkoder, drie weken na het incident in Tirana, evenmin. U verklaarde dat u rond zes of zeven uur 's avonds werd beschoten. U kreeg volgens uw verklaringen iets in uw been en werd als gevolg daarvan gedurende zeven tot acht uur verzorgd. Daarna ging u naar huis waar u de volgende ochtend, twee tot drie uur na uw aankomst, opnieuw vertrok (cgvs p. 9-11). Uw echtgenote slaagde er voor de Commissaris-generaal echter niet in de plaats waar u beschoten bent te situeren en stelde dat u 's middags beschoten werd. U zou volgens haar onmiddellijk naar huis zijn gegaan nadat u werd beschoten. Vervolgens zou u uw kleren hebben genomen en onmiddellijk zijn vertrokken (cgvs HASAJ Silvana p. 5-6).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat u het Commissariaat-generaal bijzonder vage informatie verstrekt over de ondernomen verzoeningspogingen. De verklaringen van uw echtgenote hierover blijken bovendien niet met uw beweringen overeen te stemmen. Zo kunt u de datum van de eerste tussenkomst van de verzoeningscommissie niet situeren

(cgvs p.15). Uw echtgenote verklaart bovendien dat er advocaten naar de familie C. (...) gestuurd werden hetgeen u niet vermeldde tijdens het gehoor (cgvs HASAJ Silvana p.6).

Bovenstaande vaststellingen leiden er toe dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. Zodat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten van u, uw echtgenote, uw kinderen en het familiecertificaat hebben geen betrekking op de door u aangehaalde vluchtmotieven zodat ze de geloofwaardigheid van uw beweringen niet herstellen. Over het document van de gemeente Gruemire en het attest van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië kan worden opgemerkt dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Overigens blijkt uit informatie van de Commissaris-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt is als gevolg van de in Albanië heersende corruptie en brede verspreiding van vervalste documenten in het land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.2. In zover dat verzoeker stelt dat het CGVS geenszins rekening heeft gehouden met zijn analfabetisme en zijn extreem laag opleidingsniveau dat het afleggen van “coherente en overtuigende verklaringen” op diepgaande wijze zou beïnvloed hebben, antwoordt verweerder terecht dat verzoeker niet aantoonbaar dat analfabetisme de verstandelijke vermogens aantast en verzoeker hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren en aldus coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar wel degelijk eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Het feit dat verzoeker een ongeletterde persoon zou zijn en slechts een beperkte scholing genoot, kan bovendien de aangehaalde tegenstrijdige verklaringen tussen hem en zijn echtgenote geenszins verklaren.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor moeite had om de gebeurtenissen in de tijd te situeren, maar hij maakt het niet aannemelijk dat hij voor het overige geen coherent relaas zou kunnen meedelen.

2.1.3. In zover dat verzoeker beweert door psychische problemen geheugenproblemen te hebben, dat hij sinds het schietincident in Shkodër onrustig is en veel vergeet, antwoordt verweerder terecht dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. Bovendien legde verzoeker, hoewel hij in voorliggend verzoekschrift beweert veelvuldig naar de dokter en zelfs naar de psycholoog te zijn geweest, gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest neer waaruit zijn problematische psychologische toestand zou kunnen worden afgeleid (RvS, nr. 131.793 van 26 mei 2004). Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat zijn psychologische toestand hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde tegenstrijdigheden en vage verklaringen van verzoeker onverkort overeind blijven.

Betreffende het door verzoeker neergelegde nieuwe stuk bij voorliggend verzoekschrift, namelijk het verhoorverslag van zijn echtgenote opgesteld door de politie van Luik (stuk 6), antwoordt verweerder terecht dat een dergelijk stuk evenmin bezwaarlijk als een medisch attest kan beschouwd worden ter staving van voorgehouden psychologische problemen en geheugenproblemen. Het betreft hier louter de weergegeven verklaringen van verzoekster tijdens een gehoor van de politie van Luik nadat de politie is tussengekomen na een melding door getuigen dat verzoekster door verzoeker geslagen werd. Verweerder merkt op dat in dit proces-verbaal verzoekster melding maakt van de psychologische problemen van haar echtgenoot, doch zonder dat zij medische attesten ter staving hiervan heeft neergelegd.

2.2.1. In zover dat verzoeker de contradicties tussen zijn verklaringen en deze van verzoekster tracht te vergoelijken met de bewering dat verzoekster geen getuige was van de incidenten in Tirana en Shkodër, dat zij de informatie slechts uit tweede hand zou hebben en dat verzoeker verzoekster niet wilde verontrusten en om die reden karig was met informatie, antwoordt verweerder dat dergelijke vergoelijken niet kunnen overtuigen. Verweerder wijst er op dat van echtgenoten die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven in alle redelijkheid kan worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, zoals deze met betrekking tot dewelke de tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Verzoekster ontvluchtte haar land van herkomst omwille van de problemen van haar echtgenoot en redelijkerwijs mag worden aangenomen dat echtgenoten van elkaar weten op welke asielmotieven zij hun asielaanvraag baseren.

De Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoeker zelf niet eensluidend en coherent zijn. In zijn Vragenlijst van 9 september 2011 (nr. 5) stelt verzoeker dat de familie van P. (...) op hem geschoten heeft, maar hij niet gewond raakte. Tijdens het gehoor stelt verzoeker dat hij beschoten werd en iets in zijn been kreeg, twee uur bloedde en in het ziekenhuis verzorgd werd (p. 9). Zijn echtgenote stelt dat hij niet geraakt werd en onmiddellijk naar huis kwam (gehoor, p. 5). De uitleg van verzoeker overtuigt niet.

2.2.2. In zover verzoeker de opgeworpen tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen aangaande het feit of zijn neef in de gevangenis zit, dan wel in Shkodër verblijft waar hij grond kreeg van verzoekers vader, tracht af te doen als een verkeerde lezing van het gehoorverslag, antwoordt verweerder terecht dat de tegenstrijdigheid zijn weerslag vindt in het administratieve dossier en correct is weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift een gekunstelde post-factum verklaring -dat het logisch is dat G.(...) zou zijn vrijgelaten mogelijkerwijze op basis van schuld uitsluitende of verzachtende omstandigheden- die duidelijk na reflectie tot stand gekomen zijn om de

vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen en geenszins gestaafd worden met enig (gerechtelijk) overtuigend document.

Zowel in de Vragenlijst van 9 september 2011 (nr. 5) als in het gehoor stelt verzoeker uitdrukkelijk dat zijn neef G. in de gevangenis zit en twee tot drie keer voor de rechtbank verschenen is (gehoor p. 12). In hetzelfde gehoor vervolgt verzoeker dat zijn neef in Shkodër is komen wonen. Dit overtuigt niet.

2.2.3. In zover dat verzoeker de aangehaalde tegenstrijdigheid betreffende het al dan niet indienen van een klacht door de familie C. (...) betwist en stelt dat de vraagstelling onduidelijk was, antwoordt verweerder terecht dat duidelijk blijkt uit het administratieve dossier dat verzoekster stelde dat de familie C. (...) geen klacht heeft ingediend, omdat zij wraak willen nemen (CGVS vrouw, p. 6), terwijl verzoeker daarentegen duidelijk verklaarde dat deze familie wel degelijk klacht heeft ingediend tegen verzoeker en zijn neef en dat naar aanleiding van deze klacht verzoeker is opgepakt en ondervraagd door de politie (CGVS, man, p. 11-12). Verzoekers bewering dat de vraagstelling op het CGVS zou aangetast zijn door onduidelijkheid, is geenszins het geval.

In het gehoor is sprake van aangifte bij de politie, opsluiting van G. (...) in de gevangenis en het verschijnen voor de rechtbank (gehoor, p. 12), terwijl de echtgenote van verzoeker stelt dat zij geen klacht ingediend hebben bij de politie.

De Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoeker zelf niet eensluidend en coherent zijn en ook niet overeenstemmen met de verklaringen van zijn echtgenote. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.2.4. Met betrekking tot de voorgelegde documenten stelt de bestreden beslissing: *"De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten van u, uw echtgenote, uw kinderen en het familiecertificaat hebben geen betrekking op de door u aangehaalde vluchtmotieven zodat ze de geloofwaardigheid van uw beweringen niet herstellen. Over het document van de gemeente Gruemire en het attest van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië kan worden opgemerkt dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Overigens blijkt uit informatie van de Commissaris-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt is als gevolg van de in Albanië heersende corruptie en brede verspreiding van vervalste documenten in het land."*

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Dit geldt ook voor de bijkomende documenten van de politie en het ziekenhuis van Shkodër. Daarenboven waren de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote niet eensluidend betreffende de vraag of hij verwond werd en stelde verzoekster niet dat verzoeker naar een ziekenhuis ging, maar dat hij rechtstreeks naar huis ging.

Ter zitting legt verzoeker een nieuw stuk neer, een faxcopie vermoedelijk in het Albanees. De Raad stelt vast dat dit stuk in een andere taal dan deze van de rechtspleging is opgesteld en niet vergezeld is van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 PR RvV beslist de Raad dit document niet in overweging te nemen.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in

het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS